

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES

Número solt . 0'15 ptes.

Trimestre . . . 1'50 »

ESPANYA

Any 7 ptes.

AMÉRICA

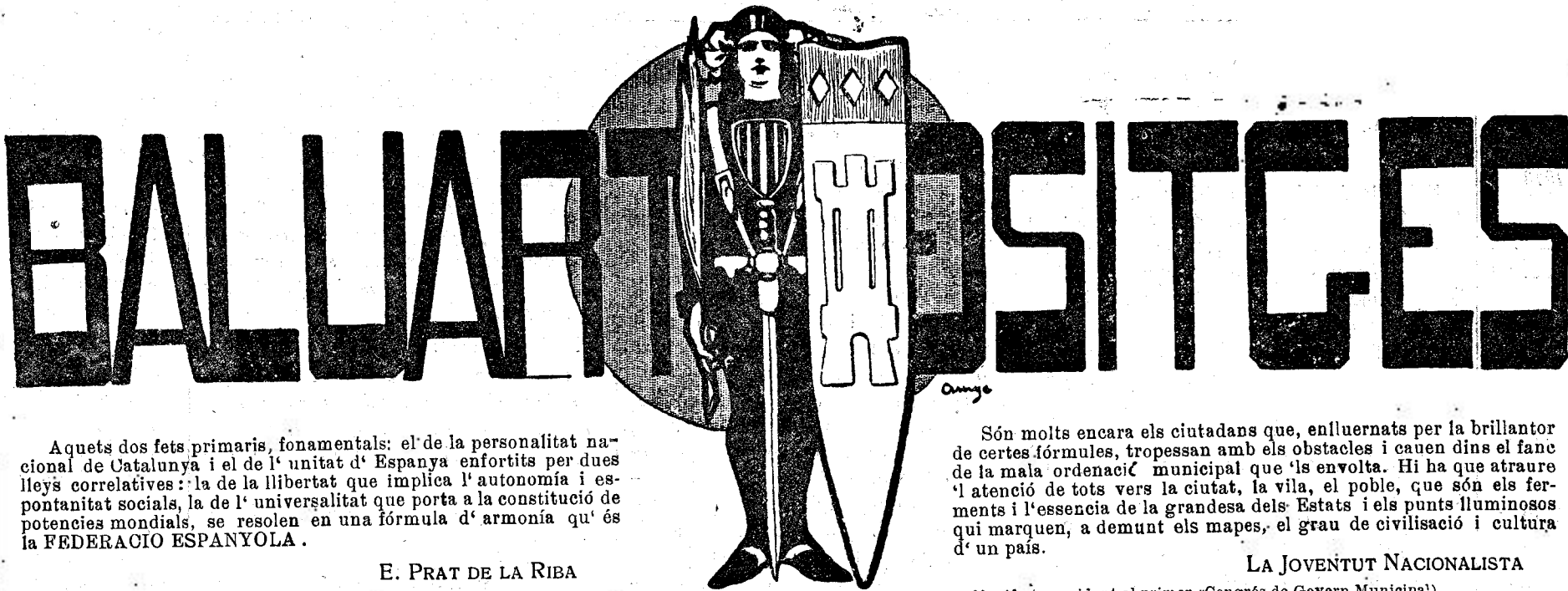
Any . . . 2'50 pesos (or)

ANUNCIS,

ESQUELES, REMESOS

I RECLAMS

a preus convencionals.

Aquests dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneïtat socials, la de l'universalitat que porta a la constitució de potències mundials, se resolten en una fórmula d'harmonia qu'és la FEDERACIÓ ESPANYOLA.

E. PRAT DE LA RIBA

(La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII, El Nacionalisme polític)

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropassen amb els obstacles i cauen dins el fang de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els fermentos i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

Manifest convidant al primer «Congrés de Govern Municipal»

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CÀRRER

DE LES PARELLADAS,

NÚMERO 9.

Els treballs es publiquen
baix la exclusiva res-
ponsabilitat dels res-
pectius autors.

No s' retornen

els originals.

Any XIII

Sitges, 1 de Juny de 1913

Núm. 608

Per a l'embelliment urbà

De l'escandol que hi hagué a la darrera sessió municipal, és senzill fer-ne l'elogi. Basta dir que 'l promogué la mala fe julianera, i qu'En Julià aguantà, sense ferir-se, un xàfec violent de paraules tan merescudes com gens parlamentaries.

El propietari de la finca coneguda per *La Palma*, situada al Carrer de Santiago Rusiñol, demana permís per aixecar un còs d'edifici de planta baixa, adossat a l'existent i tocant al carrer, en una llargada de 27 metres. Un regidor de la majoria troba que 'l disseny presentat amb la instància podria oferir més bon efecte estètic, sens perjudici de la seva modestia i senzillesa, per no de millorar la que pot ésser una de nostres més boniques vies públiques, i proposa que la Comissió d'Obres i Ornat vegi de posar-se d'acort amb el propietari. «Hi ha res de malen això?»—Doncs aneu llegint. En Julià, que té la mania de traduirho tot a vots, cregué tenir una magnífica oportunitat d'ensajar una de les seves traduccions, i amb mireu al vot dels llogaters i de l'amo de la finca es posà a desnaturalitzar la qüestió de la manera més estúpida.

Segons En Julià, havia de concedir-se el permís d'obres immediatament, a ulls clucs, perquè's tracta d'engrandir un taller cabateria. Procurar convèncer al propietari, com fou el desig de la majoria, de que 'l nou còs d'edifici ajudi a embellir un carrer tan important com el de Santiago Rusiñol, deia En Julià qu'és impossibilitat el projecte i matar la indústria. Aleshores havieu d'oïr-lo fent-se l'amic de l'obrer, el fomentador de la producció local, l'àngel bó de la vila... I aleshores os hauria agradat la fermesa dels nostres amics, desmentint-lo amb veritats com a punys, que retrunyien pel Saló del Consistori. La torpe maniobra quedà al descobert. La perfídia julianera restà en trajo primitiu.

El maquiavelisme estantís d'En Julià no hi ha perill de que li dongui resultat. Els fabricants de La Palma, lo mateix que 'l pro-

pietari de la finca, sabien la excel·lent disposició en que la majoria estava per complaure'ls, i per lo tant no haurán donat a l'estratagema de l'ex-Secretari altre valor que 'l d'una ridícula adulació destinada a servir d'esqué electoral.

La sistemàtica oposició que a tot lo que surt de la majoria fa l'ex-Secretari Julià, malgrat ésser tan pervers, és sempre graciosíssima. El pobre home no's preocupa pas de l'èxit, ni tan sols de quedar en posició airosa. Si 'l seu obstruccionisme el porta a rebatre 'l cap per les parets, li rebat i se 'l esberla cegament. Els nostres carrers han de fer goig, la edificació sitgetana ha d'ésser model de bon gust, l'Ajuntament ha de cuidar amb amor l'embelliment urbà. Això, que ho diem nosaltres, també ho diuen els julianers, però ja heu vist: en opinió d'En Julià els edificis industrials han de constituir una excepció, encara que s'aixequin en una via d'aire modern, ja que segons ell equival a matar la indústria l'intent de treure'n el millor partit possible, desde 'l punt de vista de l'ornat públic.

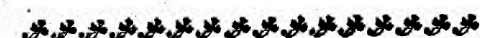
Es més. Avui la tendència general, a tots els països, és fer agradable 'l treball, perfeccionant les condicions en que deu realitzar-se. Els tallers i les fàbriques no sols es doten de la capacitat, llum i ventilació necessaries, sino que s'hermosejen interior i exteriorment per a que la dignitat dels centres productors contribueixi a ennoblir la funció que s'exerceix en ells. L'obrer no ha de considerar el treball com una feixuga càrrega, ans bé com un honorós empleu de l'activitat humana indispensable per al bé social. Els sociòlegs més avençats volen que els llocs de treball ademés d'higièncics siguin amables. Les fàbriques i els tallers ja no's fan com antigament: s'hermosejen, guanyen elegància, es volten de arbres i de flors. També l'obrer dintre de les seves funcions, té un esperit al que deu alimentar-se amb el pa de la bellesa. Sense anar molt lluny, fixeu-vos en algu-

nes de les noves construccions que a Barcelona s'alsen, i prenguéu nota, a la vegada, de lo que vol dir la «Ciutat-jardi», de que ara's parla tant, com el *desideratum* per a la població obrera.

En Julià, que no sent l'obrerisme que a estones vol afalagar, de tot això no'n sab res, ni necessita saber-ne res. La baixa política de caciquet pedani està ben deslligada dels estudis sociològics i de l'avençar dels temps. Però troba que un taller de qualsevol manera pot passar, sense que valgui la pena procurar dar-li bell aspecte.

Per congriar odis contra 'ls qui li priven la reconquesta del presupost municipal, que tant aprofitadament expremia anys enrera desde la Secretaria de l'Ajuntament; per explotar la candidesa dels qui no hi veuen més enllà del nas, En Julià en té prou amb la falta d'escrúpols que li permet tergiversar els fets i dar-los falces interpretacions.

L'improvisació de l'altre dia li ha sortit ben desgraciada al xaruc ex-Secretari. Els crits de *farsant!* per avall amb que l'apostrofaren a sessió, vibren encara pels ambits de la vila.

El trasllat de les despulles del conceller Casanova

S'ha dirigit a la Diputació de Barcelona, la següent comunicació:

«Excm. Sr.:

Els abaix reunits en la solemne Festa d'Homenatge organitzada pel Centre Català de Sabadell, en laor de la distingida escriptora i patricia catalana n'Agnes Armengol de Badia, vivament impressionats per la felicitat iniciativa del genial escriptor Angel Guimerà, referent a la trasllació de les despulles mortals del nostre gloriós heroe Rafel de Casanova, des de Sant Boi del Llobregat al Panteó de Catalans il·lustres de la ciutat de Barcelona tenint en compte l'alta representació nacional d'aquell exemplar patrici que caigué ferit al peu de les muralles de la Ciutat Comtal, en defensa dels drets imprescriptibles de Catalunya, en aquell seti memorable, i qual centenari ha de celebrar-se l'any prop·vinent, a V. E. atentament exposen:

Que veurien amb gust que eixa honorable Diputació patrocinés amb decisió i entusiasme, l'hermosa idea de Guimerà prenent els següents acords:

Primer. Acollir en principi l'iniciativa de l'Angel Guimerà, nomenant una Comissió de Diputats del seu si i altres persones externes entre les quals

hi figuri en primer lloc el gran poeta, per a estudiar la millor manera de portar a realització en l'onze de Setembre de 1914, el trasllat dels restes mortals de Rafel de Casanova, al Panteó de Catalans il·lustres de la ciutat de Barcelona.

Segon. Sol·licitar el concurs de l'Ajuntament de Barcelona i de Sant Boi de Llobregat per a que cooperin a la glorificació de Casanova en la part que de dites Corporacions depengui, nomenant representants per a formar part de la Comissió abans dita.

I tercer. Adreçar-se a les Diputacions de Girona Tarragona i Lleida pregantlos-hi el seu concurs a tant patriòtic acte, estimant-lo de naturalesa apropiada per a que 'l presideixi la futura Diputació General de Catalunya, ja sigui en germen encara, representada per la Comissió de les Diputacions reunides, ja sigui en plena constitució i funcionament.

No dubtem els subscrits que la digníssima Diputació de Barcelona, que tantes proves va donant de la noble aspiració de volguer-se adaptar a l'ambient catalanesc que impera i de cada dia imperar més en nostra terra, acullirà amb benevolensa i calor aquesta respectuosa petició, donant-li curs per als consegüents efectes.

Sabadell maig 1913. — Pel Centre Català de Sabadell, el president, Domingo Saló; per les dones catalanes, Agnes Armengol de Badia, Dolors Moncerdà Vda. de Macià, Carme Karr, Agna de Valldaura, M.ª Domènech de Canyelles; el diputat a Corts pel Districte de Sabadell present, Jaume Cruells; per l'Unió Catalanista, son representant en l'Homenatge i expresident, M. Folguera i Durán; pel Centre Excursionista del Vallès, Joan Montllor i Pujalt; per la «Joventut Catalanista» de Sabadell, present, el president, Josep Girona; per l'«Orfeó de Sabadell», present, el president, Modest Folguera; per la «Lliga Catalanista» de Sant Esteve de Castellà, son representant en l'Homenatge, Vicents Arús; per la «Revista de Sabadell», son representant en l'Homenatge Ramon Torner; per la «Gazeta del Vallès» de Sabadell, son representant en l'Homenatge, Agustí Sagalés; pel «Diari de Sabadell», present, el director M. Durán i Tortajada; per «El Poble Català» de Barcelona, son representant en l'homenatge, J. Durán Vila; pel «Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria» de Barcelona, son representant en l'Homenatge, Joaquim Montaner; pel «Centre de Dependents del Comerç i de l'Indústria» de Sabadell, present, el president, Josep Quer; pel setmanari de Barcelona «Renaixement», present, el director, J. Alcántara Gusart.

Hermosa festa a montanya

A dalt a Campdesens

Festa de verdadera joia fou la que 'l passat diumenge va celebrar-se en la sufragànea de Campdesens, pintoresca iglesia que se aixeca en mitg de la riallera vall, voltada del feréstec Fondo del Trò i de la esbelta Serra Llarga.

Un temps esplèndid i primaveral va contribuir a la millor magnificència de la diada, de quines delícies en participaren la major part dels veïns de totes aquelles encontres rústegues però sanitoses.

De bon matí, mentres les espigues dels camps propers, gronxades pel ventitjol, comensaven a besarse amb les roselles, i el fruit vermellejant dels cirerers comensava a resplendir delectíssim, i en els ceps ufanosos comensaven a brillar verdejants els raïms; i de tota la natura s'exhalava un perfum que embaumava l'ambient; les campanes del petit Temple comensaren a repicar, tocant a gran festa... i barrejant el seu metàl·lic so amb l'armonios cant dels aucells que, inquiets i alegrois, saltironejaven de l'una banda a l'altra.

Tothom es dirigeix ja cap a la iglesia... Un aixirer pagès de can Llussà exclama, després de haver donat una llambregada cap al camí:—Ja puen els nois i noies que han de fer la primera Comunió... Mireu que bonic que fal... Venen acompanyats del Sr. Mestre de Vallcarca... I són una bona colla... I tots van ben arreglats i ben curiosos... Ja s'acosten! Ja s'acosten!

Mentrestant, a la iglesia tots els millors seients estan ja ocupats per la gent pagesa de les masies...

Comensa la Missa de Comunió. En mitg de un religiós silenci, el Sr. Rector de aquella sufragànea, Rvmt. Mossen Lluís Durán, fa la plática preparatoria: les elocuentes i sentides paraules que pronuncia, alusives a l'acte, fan comòdrer de debò als oients...

Després de la Comunió, els nois i noies de Vallcarca surten al camp, ont són observats amb un esplèndid esmorsar, que costa el generós industrial D. Pere Fradera Camps, dueny de la gran fàbrica de ciment Portland i cals hidràulica de Vallcarca.

Per altra part, aixís Mossen Lluís com la seva simpática germana, la xamasa senyoreta Conxita, no paraven un sol moment en correspondre amb carinyoses atencions envers a totes aquelles persones que visitaven la casa rectoral.

En l'Ofici un chor de nois, alumnes del Colegi de Vallcarca que dirigeix el compatrici professor D. Pere Lluís Ferrer, va cantar una inspirada missa d'àngels a veus unísones, essent interpretat amb bastanta afinació. Pot dirse que fou la nota que sobresurtí més de la festa.

Després de l'Ofici solemniàl surti la professó a recórrer els afores del poblat, la que's feu amb el Santíssim i hi concorregueren tots els nens i un gran nombre de pàgessos de tots aquells indrets.

En resum resultà una festa simpática del tot: festa de Goig, Pau i Amor.

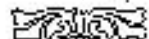
Vegí's quins eren els nens i nenes que aquell dia celebraren sa Primera Comunió:

De la barriada de Campdesens: Jaume Escofet Fuster y Rosa Tutusaus Martínez.

De Vallcarca: Manel Pascual Català; Pere Guillén García; Antón Campelles Almirall; Manel Milá Piqué, i Primitiva Agustí i Castellví.

De Garraf: Antón Montalbán; Carles Anguera; Nicolau Florenza; Antoni Manya; Julià García; Ignocenci Nicolau; Josep M.ª Castro; Enric Franco; Pau Ventura Serrano; Salvador i García; Jo sep. García Sánchez.

GARI

Secció Oficial

Caixa Municipal

Entrades i sortides: Març de 1913

INGRESSOS	Pessetes
Existència del mes anterior	2907'99
Joan Esteba, Administrador de l'arbitri de Matança: recaudació líquida del mes	469'28
J. Parera, President de la Comissió de O. i O.: arbitri de clavegueres 1.º trimestre	119'25
Meteix senyor: recaudat per l'arbitri de prestació de caruatges 1.º trimestre	14
Propi senyor: recaudat en concepte d'arbitri sobre edificacions 1.º trimestre	288'90
Joaquim de Querol, President de la C. de H.: recaudat per arbitri sobre certificats en el 1.º trimestre	10
Tresoreria Hisenda: a compte del recarrec sobre la contribució industrial	323'79
Joan Esteba, Administrador de l'Impost de Consums: recaudació líquida mes de la fetxa.	3309'36
Total d'ingressos	7.442'57

GASTOS

Empleats municipals: els seus àvers de Març	745'75
Reintegre del llibre d'actes de l'Ajuntament	100
J. Parera, regidor interventor del material d'Oficines, efectes timbrats i d'escriptori: 1.º trimestre	210'25
J. Bartés: pel treball de donar corda al rellotge públic durant el mes de Març	15
Idem id.: materials idem id.	15
C. as: gastos d'ingrés en Caixa dels minyons de l'anterior reemplaç	128
K. Llopis, metge titular: sos honoraris per la revisió dels joves de l'actual reemplaç	50
B. Ferret: llimpiesa de la Casa de la Vila durant aquest mes.	7'50
C. Mas: viatge a Barcelona	10
A. Torres: treballs d'oficina	75
A. de Serra: id. copisteria	26'65
H. Plana: llimpiesa Escorxador	41'65
T. Martí: retribució ensenyança	25
S. Casamitjana, auxiliar instructor de la Escola de nois	41'65
R. Llopart: lloguer de l'edifici Escoles	65
J. Selva, regidor Depositari: socors a pobres, 1.º trimes.	49'75
Falls de J. Damians, de Barcelona: per un carretonet	16
B. Ferret: jornals empleats en el mes de Febrer	53
B. Ferret i M. Borrell: idem id. en el mes de Març	100
R. Llopart: interessos del seu préstam corresponents al 1.º trimestre d'enguany	375
C. Mestre: idem id.	225
B. Carbonell Planas	50
J. Oller Gibert: idem id.	37'50
A. Almirall: idem id.	25
Tresoreria d'Hisenda: a compte cupu Consums d'enguany	323'79
Tresoreria Hisenda: idem id.	1.000
J. Llorens: pel treball de portar el tálam pel Dijous Sant	12
Total de gastos	3.823'49

RESUM

Ingressos . ptes.	7.442'57
Gastos . . .	3.823'49
Sobrant per a Abril	3.619'08 ptes.

Registre Civil de Sitges

Inscripcions verificades: Març de 1913

MATRIMONIS

Josep M.ª Montaner Ferret amb Josepa Ventura Travé; Dimas Pujadas Rossell amb Francisca Mirabent Montaner; Joan Lafarga Carbonell amb Adela Mussons R. l'heret.—Total, 3.

NAIXEMENTS

Manel Aixà Casanovas, fill de Manel i Rosa; Mariano Gascón Navarro, de Benet i A. ría; Pere Gea Sanz, de Blai i Assumpció; Ramón Sánchez Fusté, de Ramón i Teodora; Mercè Pasqual Marcé, de Josep i Silvia; Josepa Tortejada Alarcón, de Antón i Dolores; Antón Carbonell Marcé, de Antón i Laura; Pere Montaner Marcé,

de Bonaventura i Dolores; Eduard Ulzurrun de Asanza i Bosque, de Ramón i Digna.—Total, 9.

DEFUNCIONS

Rafel Padrol Ventura, 65 anys, casat; Joan Zarrán Cervellón, 66 anys, casat; Salvador Olivella Baltasar, 62 anys, casat; Manel Magrans Almirall, 64 anys, casat; Cinta Binje Borrull, 23 anys, soltera; Josepa Domingo Gras, 78 anys, viuda; Francisca Hill Cartró, 56 anys, soltera; Maria Mitjans Masana, 56 anys, casada.—Total, 8.

Administració de Consums

Compte detallat de les especíes entrades en aquesta vila durant el mes de Març de 1913, amb l'import dels drets de Consums i Escorxador:

Artícles	Kg. Ltrs.	Import
Carns de bestia bovina, llaner i cabrer, Consums i Escorxador.	8.456'52	1.065'52
Carns idem, extrarall.	181	19'05
Tocins, Consums i Escorxador.	3.876	734'58
Oil de totes menes	17.401	482'18
Vins de totes menes	2.752	330'70
Atrós, sigrons i seses farinats	4.845	47'81
Grans, llegums seques i fets idem	2.251'2	21'54
Sabó dur i tou.	6.510	28'44
Carbó vegetal.	13'20	1'20
Carbó de coke.	12.000	130'00
Alcohol, aguardents i licors.	224'50	184'50
Suís comú.	134'50	134'50
Consums per vi i tint i generos.	4	129'87
Total		4.129'87

Sitges, 31 de Març de 1913. — El Administrador, *Joan Esteba*.

Escorxador Municipal

Caps de bestia sacrificats: Març de 1913

SITGES: Bous, 0; vaques, 0; novillos, 5; badelles, 29; moltons, 3; castrons, 33; xays, 21; cabrits, 50; ovelles, 40; tocinos, 47.—Total, 228.

GARRAF: Moltons, 5; castrons, 4; tocinos, 1.—Total, 10.

Total general, 238 caps.

Sitges, 31 de Març de l'any 1913. — L'inspector-Veterinari, *J. Folch*.

Mercat Municipal

Recaudació obtinguda: Març de 1913

Pessetes: 349'25
Sitges, 31 de Març de 1913. — El Administrador, *Lluís de Dalmau*.

Desde Santiago de Cuba

El prop-passat diumenge, dia 4, tingueren lloc en el Teatre «Oriente» de aquesta, els Jocs Florals organitzats per l'«Associació de la Premsa», per a recullir fondos per aixecar una estatua al gran poeta cubà J. M.ª Heredia.

El teatre presentava un aspecte com en dies de gran gala: per tot arreu se veien cares alegres i rialleres. Obtingué la «Flor natural» el poeta de Matanzas Agustí Acosta, per la seva composició Amor i Fè: al pujar la Reina de la festa, Srta. Serafina Velázquez, del bras del poeta premiat, al estrado de l'escenari seguits de les dames d'honor, les bandes de música romperen en airoso passos-dobles i aixecant-se la concurrencia per a admirar a la Reina i dames, que a molts deixaren captivats. La viola d'or correspongué al jove Pascual Guerrero, i els altres premis, respectivament a S. Aristiqueta, M. S. Rodríguez, S. Pujals, S. Mayols i altres quins noms sento no recordar, quedant també alguns premis sense adjudicar, per no respondre als desitjos de la Comissió. Fou mantenedor l'intel·ligent advocat Eduard González Manet, qui feu una bella recitació de lo que és la poesia, contribuïren també al èxit de la festa l'«Orfeó Catalunyà», quin estrenà la composició «Himno del Desterrado» de J. M.ª Heredia, amb música del Director, i les bandes de la Guardia Rural i Municipal.

El teatre estava adornat amb bastant gust, acabant tan gaia festa a prop de les dotze de la nit.

No obstant, essent la primera vegada que se celebren festes de tal mena, el

poble la ha acollida amb bastanta indiferència.

**

Dies enrera tingué lloc a la finca del bon vilanoví Pau Nogués, l'apat en celebració de les Caramelles. La festa fou de caràcter íntim, assistinthi uns 52 comensals.

Dessota l'ombra de un gran mamoncillo fou servit el suculent arròs amb pollastre, seguit de cabrit rostit i altres andròmines, haventhi licors i vins de totes menes, sense faltarihi tabacs i cafè. Al bell punt en que s'acabava l'apat, uns quants nuvols varen refrescar la festa, no deixant-la acabar amb la alegria que era natural de un dia de camp, emprò no privà que a dins la casa del compatriota Joan Pascual els orfeonistes cantessin totes les pesses del seu repertori.

**

També tingué lloc al «Centro de la Colonia Española», un banquet en honor del Cònsul d'Espanya, D. Pedro Saura: el acte assistiren 215 comensals, iniciant el brindis l'eminent advocat Sr. Bravo Carrero, i contestant l'homenatjat, molt emocionat, donantse «Visques a Cuba i Espanya! Amenisa l'acte la banda de la Guardia Rural al acabar la festa, han acompanyat el Sr. Bravo fins al seu domicili, aont la família del referit senyor obsequià amb postres dolços i xampany. En resum: que fou una festa que ha donat molt que parlar aquets dies.

**

En el vapor «Catalina» sortit d'aquesta ciutat amb rumbo a Barcelona, venen algunes famílies de Sitges a la vila nadiua a passar la temporada d'Istiu, figurant entre elles les de Salvador Camps Riera, Salvador Mestre, Josep Rosés Rosés, i altres. No cal dir que als que aquí ens quedem sentim enveja, per la ventat ja que'ns porten, ja qu'ells gaudiran dels molts atractius amb que compta la nostra vila.

**

Sabem se prepara al «Grop Catalunya» una gran festa artística-musical, per a commemorar el centenari del naixement de l'eminent músic Ricard Wagner. Ja'n daré detalls oportunament.

PIMSÀ

Santiago de Cuba, 6 Maig 1913.

El centenari d'En Wagner

Confessió de fé del Mestre

Crec en Déu, en Beethoven i en Mozart, en llurs deixebles i apòstols; crec en l'Esperit Sant i en la veritat de l'art, únic i indivisible; crec que aquest art ens ve de Déu i viu en el cor de tots els homes il·luminats; crec que l' que ha gustat una sola vegada els sublims plaers d'aquest art, és devot seu per sempre; crec que's pot esser felí per aquest art i que, per tant, a qual-sevol li és permès morir-se de fam reconeixen-lo; crec que la Mort em donarà el goig suprem; crec que era damunt la terra un acord dissonant que va a cercar en la Mort una pura i magna resolució; crec en un judici final, en el que seran dempnats tots els que en la terra han fet industria, comerç i usura d'aquest art sublim; tots els que l' profanen i deshonren per dolenteria de cor i grollera concupiscencia; crec que aquests sers repugnants seran condemnats a oir eternament la seva pròpia música, i crec, també, que'ls fidels deixebles de l'art sublim seran glorificats en un lloc celestial, il·luminat amb la resplendor de tots els sols i ubriagat amb els perfums i acords més perfectes, i juntats en l'eternitat, font divina de tota armonia. Vulga la sort fer-me a mi un dels escullits! —Amén.

RICARD WAGNER

Elogi d'En Wagner

Crec que en lloc de parlar de Wagner, ja que res de nou sabria dir després de lo molt que tothom n'ha dit, serà oportú copiar algún fragment de sa obra *Música del Pervindre*, que aclarirà algunes equivocacions i preocupacions que tant perjudiquen als que les tenen:

«Creieu-me: no hi ha bonança més gran que aquesta perfecta esportaneitat de l'artista en la creació, com jo vaig sentir-la boi component el meu *Tristany*, Tal volta

aixó m'era devingut tant sols possible perquè l'anterior període de reflexió m'havia enfortit, d'aquella manera que un jorn el meu mestre assegurava haver-me enfortit amb l'ensenyança dels artificis més dificultosos del contrapunt; és dir, no per escriure fugues, sinó per heure só que hom adquireix tant sols amb els exercicis més rigorosos: independència i fermesa.»

I més endavant:

«Per avençat proclamen ben ferm que la única forma de la música és la melodia, que sense melodia hom no pot pas capir a música, i que música i melodia són absolutament inseparables.»

ENRIC MORERA

Himne a Wagner

(sobre la Marxa del Thanhauser)

Héroe nimbado de llors i d'oliveres,
Geni triomfal, pontífex i guerrer,
nou Apol·ló qui al món imperes
mentre de l'an s'afoga el crit darrer;

Fill benaurat del regne d'Acidalia,
Fénix d'un bosc ont l'aua és eternal:
puix que has begut les aigües de Castalia,
Eros te dona forsa divina!

Victors de tiomf arren per tu floreixen,
clarins vibrants t'enlairen sobre'l món,
cítars d'or tos càntics purs teixeixen:
Déu d'un germànic Parthenon!

Sacre apogeu de goig i benhauransa,
fora radiant que esclata i s'espandeix,
llum eternal, sublim poixansa:
Gloria a ton estre que en l'amor floreix!

Gloria al Geni musical!

Gloria a Wagner l'imortal

qui ara els cors amb l'Art uneix!

G. ZANNE: J. PENA

Lloant an Bertrán i Musitu

Llegim en nostre apreciat confrare *Baix Ampordà*:

«El Tribunal Suprem ha fallat absolutoriament al Sr. Bertrán i Musitu en la causa que contra aquest Sr. seguia don Bonaventura Julià exsecretari de Sitges, pel suposat delict d'injúria i calúnnia.

Nosaltres els catalanistes, celebrém doblement el resultat final d'aquest procés per haberne sigut indirectament la causa al pretenir el Sr. Julià, patrocinat per algún regidor de la majoria federal, la plaça vagant de secretari del nostre Ajuntament l'any 1907, i oposarshi la minoria catalanista, a qui constaven els antecedents poc favorables del pretendent per a el càrrec a que aspiraba.

Aixó motivà que el periódic *El Baluart de Sitges* publicqués uns articles, dels quins s'en feu responsable el Sr. Bertrán i Musitu dirigits an els ciutadans de Sant Feliu i en els quins s'ens revelava la personalitat i condicions del Sr. Julià. I d'aquest fet arrancà el procés criminal quin fallo acaba de decretar el Tribunal Suprem, evidenciant la sentència recaiguda, no sols lo patriòtic i just de la oposició que per tots els medis feu la minoria catalanista an el nomenamen de tal Sr. per a secretari, si no també la lleugeresa de sos patrocinadors? i d'altres que sens esserho directament, estant casi sempre disposats a acatar a ulls clucs la voluntat d'un quefe mentres se digui *correligionari*.

Nosaltres criém que tot ciutadà que per demunt de conveniencies i mesquineses, hi posa l'amor a Sant Feliu, deu alegrarse de la sentència recaiguda, i deu estar agraït a n'el Sr. Bertrán i Musitu del servei que prestà a nostre ciutat.

Desde aquestes columnes, ens plau complir amb aquest deure, testimoniant a dit Sr. nostra pregona satisfacció ensemps que nostra incs coral enhorabona, com ja ho ha fet també la «Associació Catalana Autonomista» adreçantli el següent ofici:

«Molt distingit Sr.:

Aquesta Associació se complau moltíssim en saludarvos i ensemps vos felicita ben coralment per el fallo del Tribunal Suprem que confirma plenament el triomf de la veritat i de la justisia.

Al tenir l'alt honor de comunicarvos ho fem vots per a que Deu vos guardi molts anys per a el be de nostra aimada catalunya.

Sant Feliu de Guixols, 14 Maig 1913.— El president.—*Feliu Arzer*.

A Josep Bertrán i Musitu. Barcelona.»

Cutat Nova, confrare guixolenc publica un article firmat per En Peps i titulat «Reflexions. Comentaris a una sentència», referent al fallo absolutori que l'Tribunal Suprem ha dictat en la causa entaulada pel caciquisme sitgetà contra l'honorable diputat don Josep Bertrán i Musitu. En dit article s'apostrofa als regidor guixolencs que havien triat per a secretari municipal la persona que tan durs calificatius ha merescut del més Alt Tribunal i s'acaba amb lo següent:

«An aquest home (el Sr. Bertrán i Musitu) que ha tingut de fer cara a les responsabilitats d'una causa; an aquest benemèrit diputat regionalista, que ha donat la veu d'alerta contra les males administracions municipals, que va posar sobre avis als regidors de Sant Feliu en moments com promesos, permeteu-me que com a guixolenc-li dongui les més espressives gracies i el felicit de tot cor per haver sigut absolt en la causa que se li seguia.»

La vida del Greco

Entre la vida de un gran artista i la seva obra hi ha, quasi sempre, una correspondencia íntima que 's manifesta de dues maneres: directament, per una senzilla traducció del medi en que 's mou, deixant vessar del vas del seu cor els sentiments que l'omplen o, per contraposició, idealisant precisament allò que ell no té i tancant els ulls a la prosa i vulgaritat que l'envolta.

Els artistes de vida accidentada sempre van pels extrems: reflexon, o fondes tristesses, o goigs pregons.

Garcilaso, mal vingut amb son casament, rodejat dels perills de la guerra, augmentats per son valor temerari, canta l'idíllica pau de les vegues toledanes i l'amor dels pastors qui en les blavenques aigües del Tajo contemplen la imatge de les pastores coronades de flors i d'il·lusions.

Ben al revés el Greco. Sa vida, com son Art, s'amagaven darrera una ombra de misteri, que si 'ns atrau com tot lo desconegut prometedor de qualque particularitat estranya, ens oposa, de primer anduvi, dificultats que descoratgen i porten a la ment curiosa l'esceptisme de la sentència socràtica: Sols sabem d'ell que no 'n sabem res.

No més tenim indicis cullits açí i allà en documents escassos, i la veu de la tradició queda ofegada en el silenci de la tomba que plana damunt la Toledo de son temps.

Quan un poble té fe en son propi destí, quan lluita, malgrat sigui per la consecució de un somni, o per la continuació de una gloria que en el rellotge dels segles té ja pròxima l'hora suprema, totes ses coses prenen un relleu que atreu als estudiosos i una actualitat que s'imposa an els indiferents. Però quan un poble cedeix en la lluita obstinada per a la conservació del seu ésser i acota el cap a la llei inexorable del canvi que presideix en la vida de les col·lectivitats com en la dels individus, quan acaba la vida i comença la historia, una gran ombra d'inconciencia s'extén damunt d'ell, entenebrint-ho tot, fent que visquin inconeguts homes que altres segles penlran en sos esforços com patrons i mestres d'energia, i caiguin en momentània buidor obres que el temps a venir sublimarà, com en una segona creació, obrint els ulls meravellats per a copgar-hi la llum que en elles refulgeix.

Allavors esdevé possible el regatejar miseriosament en l'apreciació pecuniaria dels talents inapreciables, i el Greco té plets per a cobrar sos quadres. Allavors esdevenen possibles les cegueres absurdes que no deixen veure la floració maravillosa de les grans obres dels artistes ignorats i obscurs, i Tomé veu, incompresa i mensepreuada sa obra, la obra més divina de les humanes, la més humana de les divines!

No pot dir-se, però, que el Greco passés ignorat i que les seves obres no fossin remarcades; al contrari, però, sa gloria dura tant com sa vida.

Com aquestes estrelles filantes que en les nits calitjoses d'estiu, quan la Naturalessa amb el panteig enervant que segueix a l'esforç acomplit, semblen deixar-se caure vençuda en el repòs solquen, ràpides, l'espai, enlluernades i enlluernadores i desapareixen tal volta per anar, més lluminoses, a penjar-se

En la IMPREMTA de aquest periòdic, 9, Parelladas, 9, se ha rebut un gran i variat assortit de : : ESTAMPES : : RECORDATORIS : : SORPRESES : : DEVOCIONARIS d'estil modern per a Primera Comunió .

Dr. M. Farrán Brauet

Cirujano - DENTISTA NORTEAMERICANO

Lunes: De 9 y media a 1 mañana y de 3 a 6 tarde; martes y miércoles, de 9 y media a 1

--- Parelladas, 25 : SITGES ---

Instalaciones eléctricas
VALENTI ARRASA
 Próxima apertura de la Sucursal: Carretera, 21-SITGES

Aquesta antiga Casa, autoritzada per la «Companyia Barcelonesa d'Electricitat», ofereix els seus serveis als veïns d'aquesta vila per a instal·lacions d'il·luminat, forsa motriu, calefacció, telèfons, para-llamps, : : : : timbres elèctrics, etc., etc. : : : :

Despatx Central, Estruch, 9 — Telèfon, 2055
BARCELONA

definitivament en altres sistemes planetaris llunyans del nostre; el Greco és estimat i enriquit, però, al morir ell, mor també la obra per a renàixer en el temps nostre i ésser-ne una figura representativa.

Es per això que no pot fer-se'n la biografia detallada i si solament apuntar-se'n alguns fets que son els petits esquitxos de llum deixats anar per aquesta estrella al passar desdenyosament pel cel de la vida.

I tal volta més val així!
 Potser és millor de la vida de un gran home saber-ne solament alguns detalls i fer-ne abundants suposicions enfront de les seves obres, que no ignorar-ne res, ni 'ls defectes; aquests defectes desil·lusionadors que en un gran home, quan existeixen, son també grans.

Quantes voltes en un gran home, després de un batec del seu cor que traspasa el nostre, com sageta flamejanta, encenent-lo d'amor per la mateixa causa, després de una gran vibració de sa intel·ligència que il·lumina la nostra fent-li néixer ales per a seguir-lo en sa volada, descobrim un gran defecte que 'ns torna a la realitat desil·lusionant-nos per a sempre més, com deixeble candorós roda a l'abim si defalleix el mestre que 'l guiava al passar la palanca estreta que en la vida va de l'ignorància al saber, per damunt l'error i el dubte!

MIQUEL CAPDEVILA

(Seguirà)

: BLANCO REFUGIO : Guía espiritual de Sitges

por el Dr. Diego Ruiz

Es troba de venda a aquesta impremta

CRONICA

Aquesta setmana s'és procedit al replanteig i delineació del solar edificable del Cap de la Vila, creientse que molt prompte es procedirà al comens de les obres del nou Casal que ornamentarà dita plaça.

Havem tingut ocasió d'admirar els plànols de la mateixa, havent sigut

agradable la nostra impressió per lo ben entesa distribució interior i de fatxada, com per la elegància i senzillesa de línees que la fan altament simpática.

Pels nostres paletes municipals s'estan construint uns bancs en el Passeig del Dr. Robert, en substitució dels de ferro i fusta que 'l temps i la falta de respecte a les coses de tots han deixat inservibles.

El cadavre que aparegué en aigües del port de Garraf i que fou sepultat en el Cementiri d'aquesta vila, no ha pogut ser identificat a pesar de les recerques del Jutjat Municipal.

La veïna vila de Sant Pere de Ribas anuncia la celebració d'un Certamen Literari am motiu de sa propera Festa Major, que s'escau el dia 29 del mes que avui comença.

Per conducte del digne diputat per aquest Districte, nostre distingit amic D. Josep Bertrán i Musitu, l'Alcalde de Vilanova ha rebut la R. O. del Ministeri de Foment concedint una subvenció de 1.500 pessetes per a sostindre les ensenyances obreres que's donen a la Escola Industrial de la veïna vila.

Nostre apreciat confrare *La Veu de Catalunya* reproduïx en sa darrera fulla titulada «Pàgina Artística» dos dels originals dibuixos amb que nostre paísà En Joaquim Suné Miró ha il·lustrat el magnífic llibre, que acaba de publicar-se, «Blanco Refugio», del Dr. Diego Ruiz.

Ja quasi del tot restablert, havem tingut el gust de saludar en els jardins del Sant Hospital d'aquesta vila al Reverent D. Josep López de la Sufragànea del veï caseriu de Jafra.

Ja sab l'amable reverent quant ens en alegrem de sa franca millora.

La revista il·lustrada de Barcelona *La Actualidad* en un de sos darrers números ha publicat una pessa musical deguda a nostre bon amic D. Amadeu Cuscó, distingit compositor ex-mestre de Capella de aquesta Parroquia.

El Col·legi del Sagrat Cor de Jesús que dirigeixen els Germans Maristes el passat divendres celebrà la festa del seu Sant Patró.

El dijous vigília de la festa la fatxada del Col·legi aparegué empallada i esplèndidament enllumenada, callant-se en el jardí del davant un bonic ramellet de focs d'artifici, que feu que la barriada del Port-alegre es vegés sumament concorreguda, cooperant aixís el veïnat a les festes que organitza aquell Col·legi que tan contribueix a la cultura de la nostra vila.

ELIXR CALLOL : Cura la Anèmia.

Procedents de Santiago de Cuba, desembarcaren del trasatlàntic «Catalina» al port de Barcelona, nostres benvolguts compatricis D.ª Avelina Rosés Vda. de Planas, D. Salvador Mestres Santacana amb la seva senyora D.ª Mariana Bertrán, la seva germana Lluïsa i la nena Margarita Bertrán, els joves Vicens Martínez Mestres, Joan Rosés Domingo i D. Salvador Camps Riera i senyora i don Josep Rosés Rosés i senyora que del mateix vapor desembarcaren a Vigo i actualment es troben a Barcelona. A tots nostra més coral benvinguda.

Air al matí en nostra Iglesia Parroquial, s'uniren en el sagrat llaç del matrimoni els apreciats i benvolguts compatricis D. Joan Monserrat Matas i D.ª Josepa Torralbas Fontanals, an els qui desitgem una nova vida plena de felicitats i ventures.

El mateix matí sortiren els desposats en viatge de noces.

D. Juan Gras, Jardiner Mayor de la Real Casa de Madrid dice sobre la cola Tanglefoot con fecha 5 de abril de 1913:

«Aplicó la Cola a unos perales en flor atacados de hormigas, notando en seguida la eficacia de la Cola. Lo he ido probando en otros árboles, tanto de adorno como frutales, y veo con satisfacción que la hormiga no sube, no ataca ni atraviesa el anillo.»

Depositario en Sitges: Drogueria José Massó.

En nostra Iglesia Parroquial el passat divendres es celebrà la festa dedicada al Sagrat Cor de Jesús ab ofici solemne, exposició del Santíssim Sagrament i Comunió General, la que's vegé molt concorreguda.

Després de llarga i penosa enfermicitat el difunt passat morí a Barcelona el xa-

mós nen Daniel Jacas Catasús, fill amantíssim de nostres volguts compatricis D. Daniel Jacas i D.ª Mercè Catasús Soler.

L'acte de l'enterro que tingué lloc el dimars a la Ciutat Comtal, fou demostració sincera de les nombroses relacions que contenen a Barcelona les famílies Jacas i Catasús, associant-se a l'intens dolor perquè passen els seus pares i demés familiars, amb els quals preguem hi uneixin la nostra més sincera.

Air en el Cambril de Ntra. Sra. de la Mercè de Barcelona, contragué matrimoni nostre particular amic l'arquitecte que ha projectat la reforma del Cap de la Vila D. Ignaci Mas i Morell, amb la gentil i bella senyoreta D.ª Mercè Brosa i Masroig, apadrinant-los an el nuvi nostre distingit amic D. Rafel Llopart i el senyor Amer, i a la núvia els Srs. Gallardo i Castello, beneint la sagrada unió el Canonge de la Seu Tarragonina D. Enric Chaverol.

Els convidats foren obsequiats amb un esplèndid banquet a la *Maison Dorée*.

Rebin els contraients i sos familiars nostres corals felicitacions, desitjant-los-hi en son nou estat interminables felicitats.

Ha sigut contractada l'acreditada orquestra de Granollers «La Moderna» per a pendre part en les festes que a la veïna població de Ribas es preparen per Sant Pere.

Sabateria de Isidro Milá

Sant Pere, 4 i 6 : SITGES

En aquesta casa trovarà el públic un inmens i variat surtit de calçat : a preus sumament baratíssims :

Agencia de colocación de sirvientas y amas de cría

a precios sumamente módicos.

VICENTA : RAMIA

Bonayre, 11 : VILLANUEVA GELTRU

Tarjetas Postales de l'Àplec de la Trinitat

IMPREMTA Y LLIBRERIA : J. SANTACANA
 CARRER DE LES PARELLADAS, 9 : SITGES

La cosecha de vuestros árboles frutales

será mucho mayor empleando la «Cola Tanglefoot» porque impide con seguridad absoluta que suban los insectos desde tierra. No se seca durante tres meses. Da positivo resultado, sin perjudicar en lo más mínimo la corteza del árbol. Valiosos certificados de la

Granja Experimental de Barcelona

y de muchos agricultores.

PRECIO : Pesetas 2'50 una lata de 1/2 kilo.
 1'50 * * * 1/4

De venta en SITGES : JOSE MASO; Drogueria.
 Representante para España y sus Islas:
 MULLER Hermanos : Fernanda, 32; Barcelona

FOLLETÓ NÚM. 6

Normes ortogràfiques

de l'

Institut d'Estudis Catalans

guides de vocal. Ex.: *estudia, estudies, estudien, dormiria, dormiries, continua, continies*. (Però *dia, dies, nua, nues, cria, cries, crien*).

S'accentuaran tots els proparoxitons. Ex.: *època, èpoques, solípede, física, anàloga, mètode, hipòtesi*.

Quan dues formes nominals o dues formes verbals solament se diferencienc entre elles pel so obert o tancat d'una e o d'una o, s'accentuaran totes dues. (Ex.: *bè i bé, nèt i nèt, vès i vès, vèns i vèns, vènen i vènen, òs i òs, jòc i jòc, bòta i bòta, mòra i mòra*), i en general s'accentuaran tots aquells mots amb e o amb o tòniques que, escrits sense accent, podrien donar lloc a confusions, tals com *dona i dóna, sò i só, són i són, sou i sou, fóra i fóra, tè i té*).

Quan dos monosil·làbs l'un tònic i l'altre aton venen escrits amb les mateixes lletres, s'accentuarà el tònic a fi de diferenciari-lo gràficament de l'aton: *és de ésser*, diferenciand així gràficament de *es* pronom reflexiu; *mà, món i mós* substantius de *ma, mon i mos* adjectius possessius; *nòs i vós* subjectes i complementos

preposicionals, de *nos i vos* complementos atons (pron. *nus, vus*); pel substantiu i son plural *pels*, de *pel i pels* contraccions de la preposició *per* amb els articles *el i els*; que pronunciat amb e clara, de que pronunciat amb e neutra; *sà* adjectiu qualitatiu, de *sa* adjectiu possessiu; *sé de saber*, de *se* pronom reflexiu; *ús* substantiu, de *us* pronom personal.

XVII

Davant de vocal o h no s'escriurà *al, del, pel*, sinó *a l, de l, per l*. Ex.: *a l'avi, de l'home, per l'aire*.

No s'elidirà mai la e del mot aton que, pronom o conjunció.

En el cas d'emplear-se *an* en lloc de *a*, no s'escriurà *a n* (ni *a-n*) sinó *an*: *ho he dit an ell* (millor: *ho he dit a ell*).

XVIII

S'admeten les formes sil·làbiques *em, et, es*, etc. al costat de les formes sil·làbiques tradicionals *me, te, se*, etc. Ex.: *Mai et veia i Mai te veia; Els en treu i Treu-los-en*.

XVIII

Darrera de vocal que no sigui una i o una u pertanyents a un diftong decreixent, s'usaran, en general, les formes sil·làbiques. Ex.: *Porti els llibres, Els papers i els llibres*. Excepcions: Seran usades les assil·làbiques (*m, t, etc.*) dins les combinacions de verb i pronom (*mira'm*), dins les combinacions de dos o

més pronoms atons (*m' en dona*), dins les combinacions de preposició i article (*entre 'ls dits*) i, facultativament, darrera d'alguns monosil·làbs (tals com *que, no*), i en tots aquests casos s'escriuran acostades a la paraula anterior i separades d'ella mitjançant un apòstrof.

XX

No posseiran sino una sola forma gràfica els dos mots atons *hi i ho*.

XXI

Li és el datiu del pronom de tercera persona (*Dóna-li el pa*); *l'* hi és la combinació de l'acusatiu i del datiu del dit pronom (*Vol el pa; dona-l'hi*) o de l'acusatiu *l'* amb l'adverbi *hi* (*Heu vist mon germà al teatre?—No l'hi hem vist*).

XXII

No s'admeten les formes *els-e, ens-e*, etc. com tampoc *an-e, amb-e*, etcètera.

XXIII

Se separarà mitjançant un guionet el verb dels pronoms atons afixats. Ex.: *donar-me, enviar-nos, rentar-te, mirar-nos, recordar-se, comprar-lo, entenda-la, fer-los, cosir-se, escriure-les, dir-li escriure-li, venir-ne, pensar-hi, dir-ho, mirant-me, llegint-nos, llevant-te, adormint-vos, asseient-se, cremant lo, evaporant-la, veient-los, dissolent-les,*

dient-li, parlant-ne, anant-hi, fent-ho, escolteu-me, planteu-me, promet-nos, ajup-te, vesteix-te, renteu-vos, cull-lo, duu lo, cus-la; absol-los, feu-les, digui-li, parlem-ne parlem-ne, parlin-ne, pren-ho, vès-hi, dóna-me-la, dóna-me'l, vès-te'n, veste-n'hi, digui-me'ls, digui-me-les, portant-l'hi, vagi-se'n, digues-ho, digui-s'ho.

Se substituirà el guionet per un apòstrof en el cas de seguir al verb una forma enclítica assil·làbica: *rebrem, remetre'ns, deure'l, vendre'l, viure'n, escolti'm, renta'l, miri's, puja'l, parlin, digui'ns-ho, porta'ls-hi, dóna'ls-en, aneu's-en*.

XXIV

No s'escriurà *pera* sinó *per a*.

Aquestes Normes no afecten els noms propis geogràfics, que han d'ésser objecte d'un estudi especial, ni els cognoms, la possible esmena dels quals és, naturalment, de l'incumbència exclusiva de qui els porta.

Barcelona, 24 de Janer de 1913.

A. Rubió i Lluch, president de l'Institut Històric-arqueològic i President de torn de l'Institut d'Estudis Catalans; Antoni M. Alcover, pre.; President de l'Institut de la Llengua Catalana; Miquel A. Fargas, President de l'Institut de Ciències; J. Massó Torrents, Josep M. Bofill, Joaquim Miret i Sans, Lluís Segalà, Frederic Clascar, pre., E. Terrades, Eugeni d'Ors, Josep Carner, Josep Pijoan, Pere Corominas, Pompeu Fabra, J. Puig i Cadafalch, Miquel S. Oliver, R. Turró, August Pi Suñer, Guillem de Brocà.

